

ΔΙΔΑΓΜΕΝΟ ΚΕΙΜΕΝΟ Λυσίας, Ὑπὲρ Μαντιθέου §§9-11.1

A1.

α.

1) – Λ: ἐν μὲν τοῖς ἄλλοις ἀγῶσι περὶ αὐτῶν μόνων τῶν κατηγορημένων προσήκειν ἀπολογεῖσθαι, ἐν δὲ ταῖς δοκιμασίαις δίκαιον εἶναι παντὸς τοῦ βίου λόγον διδόναι

2) – Σ: Ποιήσομαι δὲ τὴν ἀπολογίαν ὡς ἂν δύνωμαι διὰ βραχυτάτων.

3) – Λ: πρὸς τὸν ἀδελφὸν δ' οὕτως ἐνειμάμην ὥστ' ἐκεῖνον πλέον ὁμολογεῖν ἔχειν ἐμοῦ τῶν πατρῶων

β.

1) Με την αντωνυμία «**ὕμῶν**» ο Μαντίθεος αναφέρεται στους βουλευτές.

2) Με τη φράση «**διὰ τὰς συμφορὰς τὰς τῆς πόλεως**» αναφέρεται στις καταστροφές σε ἐμπυχο και ἀψυχο υλικό που προκάλεσε ο Πελοποννησιακός πόλεμος.

ΠΑΡΑΛΛΗΛΟ ΚΕΙΜΕΝΟ Θουκυδίδης, Ἱστορίαι §§1.23

Επισήμανση: Το συγκεκριμένο παράλληλο κείμενο αναφέρεται στις επιπτώσεις του Πελοποννησιακού πολέμου. Ο Μαντίθεος επικαλείται αυτές τις επιπτώσεις προκειμένου να δικαιολογήσει την κακή οικονομική κατάσταση του πατέρα του. Ἐτσι, το κείμενο μπορεί να αξιοποιηθεῖ ως ἐμβάθυνση στη συγκεκριμένη ιστορική αναφορά του Μαντίθεου.

B4.

1-ζ, 2-γ, 3-α, 4-ε, 5-β

ΑΔΙΔΑΚΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ Πλάτων, Ἀπολογία Σωκράτους 30a5-30c4

Ενδεικτικές νεοελληνικές αποδόσεις

Γιατί αυτή είναι η εντολή του θεού, κατάλαβέ το καλά, και εγώ πιστεύω ότι κανένα μεγαλύτερο αγαθό για σας δεν υπήρξε ως τώρα στην πόλη από την υπηρεσία μου στον θεό. Γιατί εγώ γυρίζω εδώ και εκεί χωρίς να κάνω τίποτε άλλο από το να προσπαθώ να πείσω νεότερους και ηλικιωμένους ανάμεσά σας να μη φροντίζουν προηγουμένως μήτε για τα σώματα μήτε για τα χρήματα μήτε [για τίποτε άλλο] τόσο πολύ όσο για την ψυχή πώς θα γίνει όσο γίνεται καλύτερη. Τους λέγω ότι η αρετή δεν γίνεται από τα

Γιατί, να το ξέρετε καλά, αυτά διατάζει ο θεός και εγώ νομίζω ότι ποτέ δεν υπήρξε μεγαλύτερο καλό για την πόλη από τη δική μου δραστηριότητα στην υπηρεσία του θεού. Γιατί εγώ δεν κάνω τίποτε άλλο από το να τριγυρίζω και να προσπαθώ να σας πείσω όλους, νέους και γέρους, να μη φροντίζετε πρώτα απ' όλα και με τόσο ζήλο για το σώμα σας και για τα χρήματα, αλλά για το πώς θα κάνετε την ψυχή σας όσο το δυνατόν καλύτερη. Σας λέω ότι δεν δημιουργείται από τα χρήματα η αρετή αλλά

χρήματα, αλλά τα χρήματα και όλα τα άλλα ανθρώπινα αγαθά, και ιδιωτικά και δημόσια, [γίνονται] από την αρετή. Αν λοιπόν λέγοντας αυτά διαφθείρω τους νέους, τότε είναι βλαβερά. Αν πάλι κάποιος σας λέγει ότι εγώ λέγω άλλα από αυτά, δεν λέγει την αλήθεια. Έναντι όλων αυτών», θα σας έλεγα «άνδρες Αθηναίοι, είτε πείθεσθε στον Άνυτο είτε όχι και είτε με αθώσετε είτε όχι, εγώ δεν κάνω άλλα [δεν θα αλλάξω τη στάση μου], ακόμη και αν πρόκειται να πεθάνω πολλές φορές». Μη θορυβείτε, άνδρες Αθηναίοι, αλλά μείνετε σταθεροί στις παρακλήσεις μου. Μη θορυβείτε για όσα λέγω, αλλά ακούτε, γιατί πιστεύω ότι, αν ακούτε, θα ωφεληθείτε.

Μτφρ. Ν.Ε. Τζιράκης. 2002.

Γ4.

α.

τῷ θεῷ: είναι ετερόπτωτος προσδιορισμός (δοτική αντικειμενική) στο *ὑπηρεσίαν*.

σωμάτων: είναι αντικείμενο στο απαρέμφατο *ἐπιμελεῖσθαι*.

ἅπαντα: είναι (ομοιόπτωτος) κατηγορηματικός προσδιορισμός στο *ἀγαθά*.

ταῦτα: είναι σύστοιχο αντικείμενο στη μετοχή *λέγων*.

τεθνάναι: είναι αντικείμενο στο ρήμα *μέλλω* (τελικό απαρέμφατο).

β.

Υπόθεση: *Εἰ μὲν οὖν ταῦτα λέγων διαφθείρω τοὺς νέους* = Εἰ + οριστική ενεστώτα

Απόδοση: *ταῦτ' ἂν εἴη βλαβερά* = Δυνητική ευκτική

Ο υποθετικός λόγος που διατυπώνει ο Σωκράτης, δηλώνει το πραγματικό.

από την αρετή τα χρήματα και όλα τα άλλα αγαθά των ανθρώπων, και στην ιδιωτική και στη δημόσια ζωή. Αν λοιπόν διαφθείρω τους νέους λέγοντας αυτά, τα λόγια μου ίσως και να είναι επιβλαβή. Αν όμως κάποιος ισχυρίζεται ότι διδάσκω άλλα και όχι αυτά, τότε λέει ανοησίες. Σε έναν τέτοιο ισχυρισμό θα απαντούσα: «Αθηναίοι, δεχθείτε τη θέση του Άνυτου ή μην τη δέχεστε και αθώστε με ή μη με αθώνετε. Εγώ πάντως δεν θα κάνω τίποτε άλλο από ό,τι έκανα ως τώρα, ακόμα και αν πρόκειται να πεθάνω πολλές φορές». Ησυχάστε, Αθηναίοι, και κάντε μου τη χάρη να τηρήσετε αυτό που σας παρακάλεσα, να ακούτε ήσυχα αυτά που λέω. Γιατί, όπως εγώ νομίζω, θα ωφεληθείτε, αν ακούσετε.

Μτφρ. Θ. Σαμαράς. 2003.